

ZPRÁVA O PUTOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMU

V adventním čase už každý tak nějak automaticky předpokládá, že na náměstí či na návsi bude ozdobený vánoční strom – nejinak je tomu samozřejmě i v Rudníku. Protože automatismus tohoto očekávání ani zdaleka neodpovídá tomu, jak je jeho instalace realizována, dovolujeme si vás s letošní přípravou našeho vánočního stromu alespoň v bodech seznámit.

Na počátku nebylo Slovo, a dokonce ani Bůh. Letošní rudnický strom obci věnoval pan Jaroslav Bittman z Terezína, který smrk před lety na své zahradě zasadil.

Vypadá to jednoduše – prostě říznout!
Jenže na pokácení tohoto stromu se podílela nejen šikovnost mistra s pilou, ale také těžká mechanizace...

... bez její pomoci si lze jen těžko představit manipulaci s tímhle mackem ze soukromé zahrady na valník traktoru.

Operace je to jednak nebezpečná a náročná, ale také prestižní. Její význam svou přítomností dokazuje rudnický starosta...

Tady už je na místě na dohled z obecního úřadu. Každý si jistě umí představit, jak komplikovaná, a místy i komicí byla jeho přeprava na valník za traktorem.

A takhle mu to, fešákovi našemu, sluší... A slušet bude až do Tří králů.

Připravil Pavel Voňka, foto Anděla Veselá

PŘEJEME VÁM KRÁSNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH A MNOHO ÚSPĚCHŮ V ROCE 2016!

Vážení přátelé, přicházíme za vámi s novým číslem Rudnických novin. Končí nám letošní rok a brzy začne nový. Pokusím se tedy uplynulý rok zrekapitulovat a nastínit, jak bude asi vypadat ten příští z pohledu investic a dění v naší obci. V končícím roce se toho v obci událo, ač se to možná nezdá, poměrně dost. Z nejvíce viditelných akcí je bezesporu oprava budovy pošty v centru obce a vznik nových přechodů pro chodce. Pokračovalo se i na opravách mostů po povodni, odstranil se i první větší sesuv stráně v Leopoldově. Opravily se stovky metrů obecních komunikací, pracovníci OÚ začali jednat s majiteli pozemků ležících v plánované trase cyklostezky o možné spolupráci a připravují podklady k povolení a dotaci. To samé se odehrává i pro přípravu 2. etapy kanalizace Terezín–Bělídlo–pošta. Projektově se připravovala i rekonstrukce veřejného osvětlení v dalších částech obce. Vzniká studie větší protipovodňové ochrany obce, a to výstavby retenčních nádrží na akumulaci příválové vody v lokalitě u Zoji na Lučním potoce. Je hotová studie rekonstrukce sběrného dvora u OÚ a v současné chvíli je již znám projektant, který zhotoví projektovou dokumentaci k provedení stavby. Je jí kancelář MK Profi HK z Hradce Králové za cenu 179.000 Kč. Začalo se s postupnou rekonstrukcí hasičské zbrojnice v Arnultovicích, kde je nové moderní sociální zařízení, přispěli jsme na novou školicí místnost v půdních prostorách, vybavili jsme nově zrekonstruovaný sál novými stoly a židlemi. Vznikla projektová dokumentace pro stavební povolení a realizaci multifunkčního sportovního areálu na místě škvárového hřiště v Terezíně. Vyměnila se okna na staré budově obecního úřadu, který bude v budoucnu, až OÚ přesídlí do budovy pošty, i nadále sloužit veřejnosti. Dále se na různých místech pokračuje s opravami různých křížků a pomníčků. To by bylo zhruba to nejdůležitější z pohledu investic. Samou sebou jsme i letos pokračovali v pořádání různých obecních kulturních akcí od masopustu až po rozsvícení vánočního stromu. Akce jste hojně navštěvovali, za což vám moc děkuji jménem svým i organizátorů. Jsme za to rádi a moc si toho vážíme.

Teď tedy trošku pohledu do příštího roku. Tak jako každý rok i ten příští vycházíme v investicích ze schváleného rozpočtu. Ten na příští rok se bude schvalovat až po uzavření tohoto vydání. Měly by se v něm najít finance na pokračování oprav mostů, začne se i s opravou ostatních sesuvů. Zakázku na jejich odstranění dostala ve výběrovém řízení firma Zdeňka a Petra Slovákovičů z Černého Dolu za celkovou cenu 3.933.030 Kč a hotovo by mělo být v listopadu 2016. Pokračovat se bude i na opravách obecních komunikací v objemu zhruba 600 tisíc Kč. Začít by se mělo i na 1. etapě kanalizace – Arnultovice. V příštím roce bychom měli zažádat o stavební povolení na přestupní terminál autobusů u pošty. Čeká nás výměna kotelný v budově základní školy a realizace chodníků ke škole. Bude toho samozřejmě mnohem více, ale o tom zase někdy jindy.

Vážení, dovolte mi popřát vám všem, abyste nadcházející vánoční svátky prožili v pohodě a do roku 2016 vykořistili plní síly, zdraví a úspěchů.

Aleš Maloch, starosta obce

ZIMNÍ ÚDRŽBA KOMUNIKACÍ V NAŠÍ OBCI PRO ZIMNÍ OBDOBÍ 2015–2016

Ačkoliv máme již měsíc prosinec, očekávaná sněhová nadílka si – až na pár výjimek – opět dává na čas. Zřejmě se rozhodne až těsně před Vánocemi, zda budou letos opět „na blátě“, nebo se sněhovou dekorací... Co se týče zimní údržby v naší obci, oproti minulému zimě nedošlo ve smlouvách prakticky k žádným změnám, a zde tedy připomínám rozdělení jednotlivých úseků:

- 1) **Arnultovice** – p. Müksch
- 2) **Lázně Fořt, Terezín, Bělídlo směr k poště** – p. Kuhn-Gaber
- 3) **Leopoldov, Javorník** – p. Vondrák
- 4) **kolonky, pošta a směr pivovar, Janovice** – Farma Rudník
- 5) **pivovar směr Bolkov** – p. Maček

Již loňskou zimu jsme vyzkoušeli zakoupené posypové zařízení, které se osvědčilo na vozidle Alficar. Ačkoliv nebyla téměř žádná sněhová nadílka, docházelo v některých úsecích cest a chodníků ke zhoršení sjízdnosti a museli jsme přistoupit k jejich posypu. Přes počáteční drobné komplikace, které se podařilo vyřešit, si myslím, že se toto zařízení osvědčilo a bude přispívat ke zlepšení podmínek pohybu a provozu na našich komunikacích.

Na závěr bych opět rád všem popřál nadílku sněhu tak akorát, aby se nám – případně i společnými silami – toto zimní období podařilo prožít bez větších problémů a komplikací.

Ze majetkového odboru
Lukáš Skalský – technik MO

Vážení spoluobčané, rok 2015 se nesl ve stavitelském duchu, kdy jsme ještě napravovali škody způsobené povodní, ale i stavěli nové věci. O všem, co se povedlo opravit a udělat, celý rok informovaly Rudnické noviny. Z velké části by nebylo oprav a rekonstrukcí, kdyby nebyly dotace a granty. Zde si dovoluji tvrdit, že to umíme a funguje nám to. Proto i dotační okénko v Rudnických novinách nemá nouzi o články a já pevně věřím, že podobně tomu bude i v roce 2016.

Velkou radost mám i z dění v obci, protože nám náš kulturní život okolní obce závidí. Okolo všeho se točí spousta lidí, kteří to dělají dobrovolně, zadarmo a v některých případech i s láskou. Co mě letos malinko zaskočilo, je způsob šíření polopравd a lží o činnosti a podpoře obce v dřívě výstavních akcích. Obec vždy podpořila a podpoří jakoukoliv smysluplnou akci pro občany, jen je potřeba si o to požádat, a to kdykoliv. Když se nepožádá, určitě to není chyba obce.

Bohužel už k nám dorazila i móda anonymních e-mailů a SMS, ve kterých se probírají osobní věci, které s fungováním obce nemají moc společného. Moje přání do nového roku by bylo, aby se nám v obci žilo spokojeně a nám všem fungoval zdravý selský rozum.

Chtěl bych touto cestou poděkovat starostovi Aleši Malochovi za velký kus dobře odvedené práce pro obec. Málokdo z nás může vidět ty stovky naježdě-

ných kilometrů a hodiny jednání na různých úřadech, a to vše jen pro to, aby se nám v obci dobře žilo. Tak jak tomu bylo již roky předtím, měl i letos starosta velkou oporu v zaměstnancích obecního úřadu. Jsem pyšný na všechny zaměstnance úřadu a moc dobře se mi poslouchá, jak to na úřadě funguje. Jak jsou zaměstnanci vstřícní k lidem a vítají je s úsměvem. Za to jim patří velké DĚKUJI. Dále bych si dovilil poděkovat za velmi obětavou a profesionální práci pro naši základní školu paní ředitelce Alici Kuhn-Gabrové. Na závěr nesmím zapomenout poděkovat všem přispěvatelům do Rudnických novin a kolegům z redakční rady. Velké články a rozhovory připravují na profesionální úrovni Pavel Voňka, Jiří Jirásek a Václav Chadraha. Jaké by byly noviny bez hromady krásných fotek od Anděly Veselé a sazby a grafiky Petra Kutáčka? Nechci ani domýšlet. Děkuji, kolegové, moc hezky se mi s vámi spolupracuje.

Přeji všem občanům klidné prožití vánočních svátků a mnoho zdraví, štěstí a osobních úspěchů v roce 2016.

Jiří Stuchlík, místostarosta obce

**Už jste zaregistrovaní na odběr SMS zpráv z naší obce?
Pokud ne, zaregistrujte se pomocí SMS zprávy:**

REGISTRUJ mezera **JMENO** mezera
PRIJMENI mezera **RUDNIK** mezera **CISLOPOISNE**

kteřou odešlete na tel. 499 440 201

PROVOZNÍ DOBA OBECNÍHO ÚŘADU V ZÁVĚRU ROKU

21. 12.	8.00–17.00
22. 12.	8.00–15.00
23. 12.	8.00–12.00
28. 12.	8.00–17.00
29. 12.	8.00–15.00 pouze podatelna, pokladna
30. 12.	8.00–12.00 pouze podatelna, pokladna
31. 12.	úřad uzavřen

SBĚRNÝ DVŮR

23. 12. 2015	07.00–09.00, 14.00–17.00
26. 12. 2015	sběrný dvůr uzavřen
28.–29. 12. 2015	sběrný dvůr uzavřen
30. 12. 2015	14.00–17.00
31. 12. 2015	sběrný dvůr uzavřen
2. 1. 2016	9.00–11.00

PROVOZ KNIHOVNY O VÁNOCÍCH

Najít o Štědrém večeru pod stromčkem knihu je radost. Najít kdykoli jindy knihu v regálu naší knihovny je ovšem radost neméně. Kdy v těchto dnech do knihovny přijít? Přinášíme vám informace o provozu knihovny, aby se vám nestalo, že ve chvíli, kdy se vydáte pro nějakou hezkou četbu pro volné vánoční sváteční dny, bude zavřeno.

st 16. 12. 2015 – po 21. 12. 2015	zavřeno
út 22. 12. 2015	15.30–18.30 hodin
st 23. 12. 2015 – ne 3. 1. 2016	zavřeno

Přijďte si vybrat včas svoji knihu!

S dobrou knihou i pohodou se na vás těšíme i v novém roce od pondělí 4. ledna 2016.

Roman Turyna, knihovník

NEDOPLATKY OBČANŮ ZA ODPAD

Každý občan hlášený k trvalému pobytu na území obce i majitel RO na katastru obce má ze zákona povinnost platit poplatek za komunální odpad.

Každý rok se najde mezi občany několik neplatičů a pohledávky obci stále rostou. Počínaje rokem 2016 se začnou starší dluhy vymáhat exekučně (dle daňového řádu lze vymáhat přímou exekucí). Kdo tedy nemá zaplacen a chce se vyhnout nepříjemnostem a navýšením poplatku v souvislosti s exekucí, má poslední možnost zaplatit nebo se osobně domluvit na možnosti splátek.

Celkový přehled nedoplatek za odpady v obci Rudník:

2008	3 600 Kč
2009	14 280 Kč
2010	16 620 Kč
2011	22 450 Kč
2012	28 539 Kč
2013	36 580 Kč
2014	62 940 Kč
2015	120 115 Kč
CELKEM	305 124 Kč

Poplatek za odpady na rok 2016 byl ZO schválen ve výši 500 Kč/osoba/rok. Navýšení o 20 Kč vzniklo navýšováním ceny skládkového a povinností obce likvidovat bioodpad.

Ivana Svobodová

10 OTÁZEK PRO JANU KAPLANOVOU

Případů, kdy vesnická holka proražila v pražské kapele, byste jistě našli mnoho. Jana Kaplanová šla ovšem opačným směrem: nejprve se prosadila v renomovaných pražských kapelách a následně se usadila u nás v Rudníku.

1 Je dnes pro mladé muzikanty těžké se prosadit?

Nevím, jak to mají mladí muzikanti. Já se v hudebním světě za mladou nepovažuji, v různých kapelách hraji přes 20 let. Ale nikdy jsem nepřemýšlela o tom, že se chci prosadit. Prostě jsem jen hrála písničky, které mě bavily, a s lidmi, s kterými mi bylo dobře.

2 Hrála jste mimo jiné se Zuby nehty, teď pro změnu s Trabandem. Jaké byly vaše začátky?

No punkové... Kapely jeden týden vznikly, druhý týden hrály jediný koncert a třetí týden se rozpadly. Ale brali jsme hraní všichni strašně zodpovědně, v podstatě nic jiného neexistovalo.

3 Zuby nehty je vyloženě dívčí kapela, naopak v Trabandu jste jediná žena. V jakém složení se vám hraje lépe?

Obojí má plus i minus. Ženy přemýšlejí jinak a konverzace ve zkušebně se rozhodně od těch mužských liší. Obecně lze ale říci, že se mi hrálo dobře v obou kapelách, díky hraní s kluky jsem navíc obohacena o mužský pohled na svět, což se mi v životě už několikrát hodilo.

4 Traband sám, alespoň podle hesla na Wikipedii, definuje svůj styl jako „dechno“. Jak byste jej specifikovala vy?

„Dechno“ vypovídá spíše o stylu jednoho trandiho období, v té době většina lidí v kapele používala nějaký dechový nástroj. Styl Trabandu je cokoliv, všechno a nic, každý z kapely vyrostl na jiné muzice, každý přináší to své. Na konci všeho je ale vždycky písnička, o to nám jde.

5 Vy sama hrajete na spoustu nástrojů. Který je vám nejbližší?

Nemůžu odpovědět jednoznačně. Jsou období, kdy se víc věnuji trumpetě, ale u té se zas nedá zpívat, takže ji občas ráda vyměním za klavír nebo bicí.

6 Jak jste se dostala do Rudníku? Útěk lidí z Prahy na venkov je sice čím dál silnějším trendem, ale přece jen je to stále ještě neobvyklé...

Pocházím z Lužických hor a můj manžel z Orlických, potkali jsme se v Praze, ale v jednom jsme měli jasno – žít spolu mimo ni, nejlépe blízko hor, jsme vášniví běžkaři. A protože jsme se jaksí nedohodli, zda budeme blíž mým rodičům, nebo jeho, jsme v půli cesty, tedy v Krkonoších.

7 Když srovnáte život ve městě a na vesnici, konkrétně tady v Rudníku, jaké jsou pro vás největší výhody a nevýhody života pod horami?

Napadají mě jenom výhody. Blízká příroda, ticho, možnost se nadechnout, příjemní lidé.

8 Máte ráda Vánoce raději ve městě, nebo na venkově?

Vánoce mám ráda kdekoli s rodinou. Samozřejmě poté, co jsme se přistěhovali do Rudníku, mají větší kouzlo. Jsme oproštěni od šílených blikátek a zlatých pozlátek a jiných nesmyslů, které atmosféru Vánoc jenom kazí a lidi zapomínají, proč se tyhle svátky slaví.

9 Jaké vánoční tradice držíte s rodinou?

Napadá mě vtipně, že naše tradice je, že nikdy neděláme výzdobu, protože si myslíme, že důležitější na době adventní a vánoční je něco jiného, ale to je každého věc. Naše tradice jsou asi ty běžné, jaké se drží i jinde, pořád ale klademe důraz hlavně na to, abychom si společně uvědomili pravý důvod vánočních oslav.

10 A na závěr: Kdy Traband zase zahraje v Rudníku naživo?

Pozvete-li nás ještě někdy, tak moc rádi kdykoliv.

Pavel Voňka

ELEKTRONOVĚLA ZÁKONA O ODPADECH ULEHČÍ ŽIVOT SPOTŘEBITELŮM

Takzvaná elektronovela zákona o odpadech, která zavádí v České republice do praxe nové požadavky evropské směrnice, začala platit 1. října 2014. Některá její ustanovení nabyla účinnosti ihned, jiná během roku 2015. Poslední změny vstoupí v platnost až v roce 2018.

Novela vychází ze Směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, která mimo jiné nařizuje členským státům, aby – na základě uplatnění zásady rozšířené odpovědnosti výrobce – dosáhly stanovené minimální úrovně sběru vypočítané z průměrného množství elektrozařízení uvedených na trh za předcházející tři roky. V roce 2016 to má být 40 %, v roce 2021 už 65 %.

Pro splnění tohoto cíle plánuje Ministerstvo životního prostředí,

prostřednictvím návrhu Plánu odpadového hospodářství ČR pro roky 2015–2024, meziročně navýšovat zpětný odběr a oddělení sběr o 5 %. Stávající úroveň sběru se pohybuje na úrovni 30 %.

NOVÉ POVINNOSTI

V novele je s platností od 1. října 2014 uzákoněna například povinnost prodejců elektrika s prodejní plochou větší než 400 m² zdarma odebírat a předávat k recyklaci všechny malé spotřebiče bez nutnosti zakoupit nové zboží.

Nikdo jiný než zpracovatel, prodejce nebo provozovatel sběrného dvora či jiného místa zpětného odběru už také nesmí přijímat elektrozařízení a elektroodpady. Výkupny kovů, ale i sběrné dvory, pokud nemají smlouvu s výrobcem nebo s provozovate-

lem kolektivního systému, tedy musejí tyto věci odmítnout. S tím souvisí také ta část novely, podle které vyjma zpracovatele nesmí nikdo elektrozařízení nebo elektroodpad jakkoliv upravovat, využívat nebo odstraňovat.

I při prodeji elektrika přes internet je nyní povinné informovat o způsobu zajištění jeho zpětného odběru, sběrná místa musejí být povinné zřízena ve všech obcích a městských částech s více než 2000 obyvateli.

Další ustanovení elektronovely se týkají nových povinností výrobců a jimi zřízených kolektivních systémů. Od 1. ledna 2015 musejí například vést evidenci toku zpětně odebraných spotřebičů z míst zpětného odběru až po zpracovatele.

S platností od 1. června roku 2015 má také vzniknout jednot-

ný registr míst zpětného odběru za účelem sdílení informací pro spotřebitele o možnosti odevzdat elektrozařízení. Údaje do něj budou poskytovat prostřednictvím dálkového přístupu všichni výrobci a provozovatelé míst zpětného odběru. Tento registr tak bude jediným a jednotným zdrojem pro občany, pokud budou hledat, kde mají odevzdat své spotřebiče, a nemusejí informace vyhledávat na webových stránkách jednotlivých systémů (www.mzp.cz).

Novela mění také rozdělení jednotlivých druhů spotřebičů do skupin. Ze stávajících 10 se stane pouze šest. Změna ale vstoupí v platnost až k 15. srpna 2018 a bude mít dopady především na výrobce a zpracovatele.

Zdroj: Elektrowin

VÁNOCE PŘED STO LETY

Dnes se stále častěji obracíme zpět k tradičním Vánocům, v nichž hledáme ztracený klid a kouzlo. O tom, jak vypadaly vánoční svátky ve východních Krkonoších zhruba před sto lety, podává zprávu dle svých vzpomínek v časopise německých krajanů Riesengebirgsheimat Erwin Patzelt z Hostinného. S drobnými úpravami, odpovídajícími situaci v Bolkově, ji v knize Polkendorf – ein Dorf im Riesengebirge publikovala Martha Bigalke. Třeba vás bude v něčem inspirovat, podobně jako přiložené recepty z Krkonošské kuchařky Jiřího Marholda, a možná zjistíte, že Vánoce zase tak odlišné netrávíte. Že je jen třeba si je více vychutnat a prožít.

„Vrcholem adventu byl 24. prosinec, Štědrý den. Přípravy na něj probíhaly dlouho předtím. Peklo se vánoční cukroví, děti uždibovaly sladké těsto a vyklápěly z formiček figurky. Pletly a pekly se také vánočky. O Štědrém dnu tatínek snesl z půdy betlém a postavil ho ve světnici. Nechyběl vánoční stromček, nejčastěji smrček nebo jedlička, který se krásil skleněnými ozdobami, čokoládovými figurkami, cukrovými kroužky a jablíčky. Září mu dodával svit voskových svíček.

Štědrý večer byl zahajován boha-

tu společnou večeří. Obvykle byla nejprve servírována hrachová polévka (věřilo se, že hrách působí proti dětským vyrážkám) nebo rybí polévka s krupicí (krupice měla zaručovat dětem požehnání). Následoval kapr nebo klobásy s bramborovým salátem, jak bylo kde zvykem. Nakonec se podával čaj s rumem nebo punč, k tomu jablčnický štrůdl, vánočka nebo cukroví. V chudších rodinách si ale takto okázalé jídlo nemohli dovolit. Vystačit museli s jáhlovou kaší (měla zajistit stálý přísun peněz), jídlem zvaným v nářečí Schwommafellsl, což byly jáhly se sušenými houbami nebo se žemlovkou a mlékem. Všeobecnou vánoční pochoutkou bylo v troubě usušené ovoce ze zahrady – jablka, hrušky, blumy.

Po jídle přišel dětní tolik očekávaný okamžik nadílky. Zvuk zvonečku nebo klepání je zavedl do světnice, kde byly pod záclinkou stromčkem rozprostřeny dárky. Během jejich rozbalování se zpívaly koledy a děti recitovaly básničky. Tak uběhl čas až do půlnocní bohoslužby.

Na první svátek vánoční byla k obědu pečená husa nebo králík se zelím a houskovým knedlíkem. Hlavním jídlem na Silvestra byly klobásy – často novoroční dárek od místního řezníka. Na Nový rok se jedla vepřová pečeně. Věřilo se, že zajistí po celý nový rok

štěstí. Období mezi Štědrým večerem a Třemi králi bylo vůbec obdobím plným pověr a věšteb souvisejících s příchodem nového roku. Člověk musel být obezřetný i ve spánku – to, co se mu v tyto dny zdálo, se prý v příštím roce vyplnilo. Také dobytku byla věnována zvláštní pozornost. Bylo například zvykem dávat mu do žlabu snop nevymláčeného ovsa. Podle pověry, že mléko a máslo chutná jako ořechy, byly ořechy dávány i kravám. Koně byli zase podarováváni pšenici, vřivkami, hrachem, ovocem. Drůbež byla krmena v kruhu, aby v novém roce nezanášela do okolí. Zbytky po vánočním hodoování (jablčné slupky, skořápky ořechů) byly před východem slunce kladeny pod stromy, aby se zajistila jejich plodnost a dostatečná úroda.“

Olga Hájková

Pflaumensupp – švestková polévka

Dobře opláchnuté usušené švestky dáme do hrnce se studenou vodou a uvaříme doměkka. Vodu z nich scedíme. Zvlášť si pak současně vaříme oloupané mandle, rozinky a půlky ořechů. Scezené švestky osolíme, osladíme, okyselíme šťávou z jednoho citronu, přidáme nastrouhaný perník, několik lžic švestkových povidel a zalijeme vývarem ze švestek. Přidáme uvažené mandle, ořechy a rozinky, taktéž i s vodou.

Kapr na kubovi

Kapra nasekáme, vykostíme, porce prošípujeme, osolíme, obalíme v mouce a opečeme na sádle. Předem si uvaříme houby, část jich po slití vody usmažíme na cibulce a poklademe jimi porce kapra. Kroupy uvaříme doměkka, propláchneme, osolíme, opepříme, okmínujeme, přidáme utřený česnek a zbytek hub. Zamícháme, dáme na pekáč, polijeme sádlem, poklademe kaprem a zapečeme pod pokličkou dozlatova.

LIDÉ NEJSOU VĚCI A SVĚT NENÍ ČERNOBÍLÝ

Lidé nejsou věci. Je možné někoho ztratit a zjistit, že jste vlastně o nic nepřišli, a blízkost úplně cizího člověka může být neskutčným obohacením. Nic není černobílé.

Při své práci se setkáváme s mnoha lidmi. S úředníky jiných úřadů, obchodními zástupci, zástupci firem dodavatelů a s širokou veřejností, pro které je tu náš úřad zejména. Je vždy krásné jednat s člověkem, který neposuzuje svět černobíle. Nic pro něj není černé, nebo bílé. Nevytváří si domněnky. Nehodnotí. Bere lidi a věci kolem sebe takové, jaké jsou. Z některých lidí energie jen vyzařuje. Každý den nám přináší mnoho osobních setkání. Někoho známe více, někoho od vidění a někteří jsou zcela neznámí. Na úřad přicházíte řešit různé záležitosti. Plnit povinnosti, vyřizovat povolení, podávat podněty, stížnosti a tak dále. Vždy se setkáte s úředníkem, s kterým onu záležitost řešíte. Asi ho poznáte, protože se úředník na malé obci v průběhu času stane v této

komunitě známou figurkou, ne důležitou, ale prostě jen známou. A on nejspíš zná vás. Rozhodování úředníka v malé obci postrádá jakoukoliv anonymitu. Úředníci jsou velice blízko lidem a lidmi jsou i hodnoceni nejen jako úředníci. Bohužel, někdy se zapomíná na skutečnost, že není na libovůli úřední osoby, jak bude záležitost vyřešena. Úředník se řídí zákonem, který musí použít tak, aby zadal, co nejméně zatěžoval, ale musí dodržovat zákon. Může mít pochybnosti o smyslu jednotlivých zákonných ustanovení, ale musí je vyžadovat, i když v té chvíli zdravý selský rozum nechápe... A teď přijde situace, že úředník musí zakázat, nepovolit apod., zkrátka říci ne. Nebo jen vyžadovat splnění nějaké povinnosti. Jaké jsou pak reakce? Může nastat varianta, když to není bílé (dobré), tak je to černé (špatné). „Byl jsem na úřadě a ten a ten se na mě vykašlal, nepomohl mi – a to se známe tolik let! Byl neochotný a arogantní.“ Mluví o konkrétní osobě, přidává své domněnky a dává vinu. Vinu úředníkovi, který pouze plní

povinnosti stanovené zákonem. Nehodnotí zákon, systém, ale člověka. Takovéto hodnocení situace je oblíbené, protože nenutí přemýšlet, alespoň ne moc, a naše rozhodnutí jsou rychlá a jednoznačná. Naštěstí takovéto reakce nejsou pravidlem a rozhodnutí úřadu jsou respektována v rovině úřední, aniž by docházelo k přenosu do roviny osobní.

Vedle státní správy vykonává úřad i samosprávnou činnost. Opravdovou funkčnost úřadu poznáváme podle toho, co po nás ostatní chtějí. Náplň práce obecního úřadu je i pomoc občanům při řešení různých životních situací. Veřejnost se na úřad obrací s nejrůznějšími záležitostmi. Osobní problémy nevyjímaje. Někdy jsou to záležitosti smutné a někdy úsměvné. Vyplňujeme žádosti pro jiné úřady, řešíme rodinné spory, podáváme reklamace na zakoupené zboží, odblokování mobilních telefonů, hledáme autobusová spojení a různé kontakty. Velmi si vážíme důvěry, které se nám dostává při řešení osobních záležitostí.

„Úředníci nejsou nikdy chváleni, vše se bere jako samozřejmost, ale jsou pouze kritizováni. Na to si zvyknete,“ říkával před 25 lety můj tajemník městského úřadu, když jsem začínal ve veřejné správě. Dnes vím, že neměl pravdu.

Vídáme se na kulturních akcích, které zaměstnanci obce a členové kulturní komise zajišťují ve svém „volném čase“. Jsou to neformální setkání a zde mám možnost slyšet názory, rady, doporučení a požadavky. Velmi často to jsou slova chvály a uznání za odvedenou práci a přístup k veřejnosti. Nebo poděkování za konkrétní záležitost směřující ke konkrétnímu úředníkovi. Někdy na něco zapomeneme, někdy není záležitost vyřešena tak rychle, jak si žadatel představuje, někdy se stane chyba.

Lidé nejsou věci a nic není černobílé. Toto by mělo platit nejen ve vzájemném vztahu mezi úřadem a veřejností, ale i ve všech mezilidských vztazích.

Přeji vám hezké Vánoce, úspěšný rok 2016, pevné zdraví a mnoho lásky.

Jiří Jirásek, tajemník OÚ

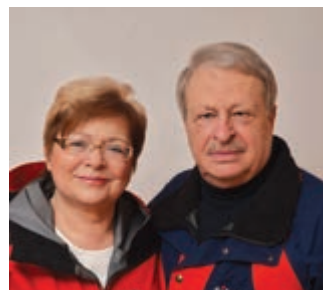
Z GRÓNSKA AŽ DO RUDNÍKU

Takový byl název první z pěti cestopisných přednášek, které v zimních měsících pořádá z. s. Domov – pro náš Rudník ve spolupráci s Klubem 51. O zemi ledu a mrazu, ale také neobvyčejně přátelských lidí hovořili znalci z nejpovolanějších – Alena a Jaroslav Klempířovi, pro něž je Grónsko již po dvacet let druhým domovem. „Eskymáci z Prahy“, jak sami sebe s nadsázkou nazývají, zavedli účastníky přednášky prostřednictvím komentovaného autorského filmu do Grónska současnosti – globalizovaných měst i fascinující panenské přírody (k vidění byly např. unikátní záběry do moře se bortícími ker) nebo historie,

kteřá je díky křesťanským misionářům Moravským bratřím úzce spojena s tou naší. Zazněla i pověst o vzniku světa, zaznamenaná autory dle vyprávění staré Eskymáčky, nebo tradiční eskymácké písně. Další aspekty života v polární zemi přiblížili svým osobitým způsobem manželé Klempířovi na základně dotazů z publika. Zdaleka ne všechno mohlo být během večera vyřešeno, proto zájemcům o další informace doporučujeme stránky www.polarisvet.cz.

Termíny a témata dalších přednášek pak naleznete v kalendáři v těchto novinách.

*Za pořadatele
Olga Hájková*

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

Sice byl ještě listopad, ale nás navštívili čerti s Mikulášem. Přišli právě včas, aby nám na první adventní neděli svítil stromeček. U jeho rozsvěcení nesmí v naší obci čerti chybět. A co tomu předcházelo? Samozřejmě bujaré veselí s kapičkou nervozity na sále, kde dětičky krásně bavily naše čertice s Jardou Čápem a paní kuchařky ze školy. O dospělě se zase ve stanu staral další skvělý tým, který nabízel zabíjačkové pochoutky a k tomu něco na zapití. O hudební zpestření se výtečně postaral Magnum Band z Brna. V chodbě k sálu jste mohli odevzat nějakou tu dobrotu pro nemocné a opuštěné koníčky. Za to moc děkujeme. A aby to nevypadalo, že to byla nějaká nuda...

Když se na sál vřítily čerti, aby postrašili nějaké ty zlobivce, přišel Mikuláš a donesl nadílku. Ta se rozdávala samozřejmě za básničku nebo písničku. Nebo za vystrašený pohled. Při odchodu ke stromečku děti ještě dostaly balonek, aby si k němu mohly přivázat dopis pro Ježíška. Než čerti odpálili ohňostroj, zpívaly se s Mikulášem koledy. Po rozzáření stromku odletěly balonky s dopisy Ježíškovi. A pohled to byl nádherný.

Členové kulturní komise děkují všem „nekomisním“ pomocníkům za jejich neúnavnou celoroční pomoc. Bez nich by to prostě nešlo.

*Za kulturní komisi
Štěpánka Sedláčková
Foto Anděla Veselá*

DŮLEŽITÉ JE VIDĚT, ALE I BÝT VIDĚN!

V pátek v podvečer 20. listopadu 2015 se komise pro dopravu a bezpečnost obce Rudník rozhodla uskutečnit preventivně bezpečnostní akci s názvem „VIDĚT A BÝT VIDĚN“, která byla zaměřena zejména na bezpečnost chodců a cyklistů.

Vzhledem k tomu, že to byla preventivní akce, zapojili jsme do ní i 15 žáků z rudnické základní školy. O prevenci a bezpečnost se postarala dopravní policie územního odboru Trutnov. Policisté společně s kolegyní z oddělení tisku a prevence se zaměřili na neosvětlené cyklisty, které ten večer nepokutovali, ale tyto provinilce vybavili v rámci bezpečnostně dopravní akce na další cestu osvětlením s domluvou, že řádné osvětlení za snížené viditelnosti je povinností každého cyklisty jako účastníka dopravního provozu na pozemní komunikaci.

Žáci základní školy společně se starostou, ředitelkou školy, dospělými dobrovolníky z řad občanů a zastupitelů obce byli rozděleni na tři skupiny. Po obléknutí do reflexních vest jsme vyrazili na pěší hlídku po částech Rudníka – 1. skupina pošta–pivovar, 2. skupina pošta–Javorník, 3. skupina škola–Terezín–Arnultovice. Úkolem těchto skupin bylo upozornit neoznačené chodce jdoucí po silnici na nebezpečí, kterému se takto neoznačení vystavují, a hazardu-

jí tak se svým životem. Po tomto upozornění žáci takového chodce vybavili reflexními páskami a popřáli mu další šťastnou cestu.

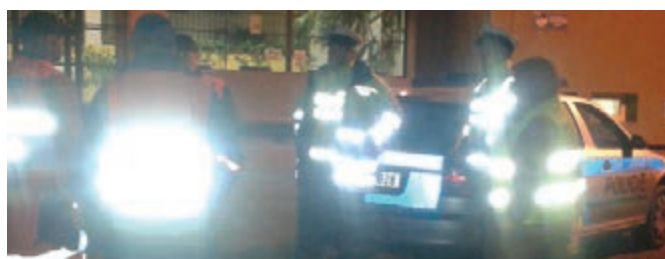
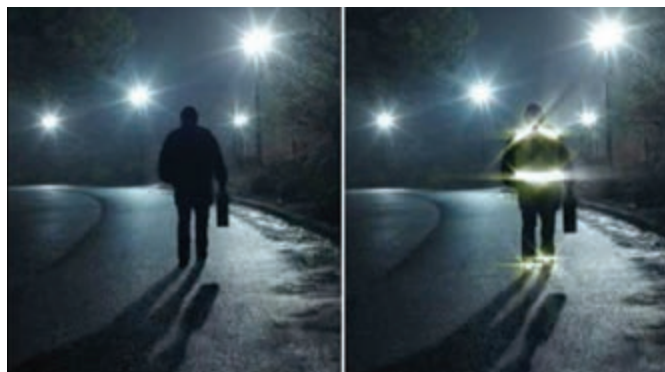
I přes to, že nám nepřálo počasí, měla tato akce určitě smysl a zcela jistě nebyla poslední. Žáci se přesvědčili, jak je důležité být za špatné viditelnosti řádně označený nebo osvětlený, a tuto zkušenost budou dále předávat nejen svým spolužákům, ale i dospělým.

Viditelnost! To je to nejdůležitější. Neosvětlený chodec nebo cyklista, který se obleče do tmavého oděvu, opravdu hazarduje se svým životem! Chodec označený reflexními prvky je pro řidiče viditelný až na 200 m.

Policie České republiky tímto žádá i všechny řidiče, aby v nadcházejícím zimním období přizpůsobili rychlost jízdy vozidla zejména svým schopnostem a povětrnostním podmínkám. Chodce pak o to, aby využívali reflexních prvků, baterku nebo rozsvícený mobilní telefon, cyklisty o řádné osvětlení, které jim v mnoha případech může zachránit to nejcennější, totiž lidský život.

Děkuji všem, kteří se akce zúčastnili, a v nadcházejícím čase přeji, aby se vrátili ve zdraví do svých domovů a prožili krásné vánoční svátky.

*Za dopravně bezpečnostní komisi
Michal Šindelář*

VÝLET KLUBU DŮCHODCŮ DO POLSKA A HARRACHOVA

Krásného a slunečného podzimního počasí se rozhodl využít i rudnický Klub důchodců a. s. AVON Automotive, který 1. října uspořádal pro své členy a zájemce z široké veřejnosti zajímavý celodenní výlet.

Ráno, přibližně kolem šesté až sedmé hodiny, se postupně sešli všichni účastníci a autobusem se vypravili do nedalekého Polska, kde výlet začínal. Po ránu, kdy bylo ještě mírně chladno, se výletníci zahřáli v parku miniatur

v Kowarech v Dolním Slezsku, kde absolvovali 45minutovou procházku s českým výkladem mezi zmenšeninami významných polských, ale i několika zahraničních památek. Mimo jiné zde návštěvníci našli i jilemnický či vrchlabský zámek a horu Sněžku. Nejvíce bylo obdivováno, do jak podrobných detailů byly miniatury zpracovány.

Jako další památku účastníci navštívili dřevěný kostelík Wang v Karpaczu, který se nachází na polské straně Krkonoš a cesta k němu vede poněkud do kopce. Za pohled na krásný vikinský kostelík z roku 1175, který byl do Polska přestěhován z Norska v polovině 19. století, to ale stálo. S průvodcem si výletníci prohlédli původní výzdobu vyřezávanou ze dřeva, křtitelnicí nebo kovový svícen zdobený tepanými srdci, který se ve Wangu zapaluje pouze při svatbách. Při cestě zpátky do autobusu poté

následovalo obdivování Krkonoš z polské strany.

Na konec výletu se autobus s účastníky přesunul zpátky do Česka, a to přímo na exkurzi do Skláren Harrachov. Tam byla připravena zajímavá prohlídka výrobních hal, bylo možné vidět proces zdobení výrobků, jejich následná distribuce i muzeum skla. Nejvíce návštěvníky zaujala výroba skleniček, ruční broušení skla a návštěva podnikové prodejny, ze které nikdo neodešel s prázdnou.

Po pozdním obědu v penzionu Karolína blízko skláren byl výlet úspěšně prohlášen za ukončený a autobus odvezl účastníky zpět do jejich domovů.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kdo se s námi výletu zúčastnili, a doufáme, že jste si ho užili. Těšíme se na další výlet s vámi!

*Pro Klub důchodců a. s. AVON
Automotive zpracovala
Zuzana Vachková*

JAZYKOVĚ VZDĚLÁVACÍ POBYT V LONDÝNĚ

Ve dnech 8. až 13. 11. 2015 se 40 žáků naší základní školy v doprovodu čtyř učitelů vydalo na jazykově vzdělávací pobyt do Londýna.

Celá tato akce se uskutečnila díky projektu Evropské unie s názvem Výzva 56, do kterého jsme se přihlásili. Výlet začal 8. 11. 2015 v 10.30, kdy jsme se sešli před školou. Čekala nás 24hodinová jízda autobusem přes Německo, Belgie a dále do Doveru. Do Londýna jsme dorazili přibližně v 8.30 našeho času. Čekaly nás celé tři dny strávené obhlídkou londýnských památek, muzeí a dalších významných míst. Neméně důležitou součástí pobytu byla také výuka v Oxford International School, která se nachází v překrásné londýnské části zvané Greenwich. Výuka pod vedením pouze anglických lektorů probíhala každý den v rozsahu 3 x 45 minut. Usměv na tvářích dětí, když se vracely z výuky, svědčil o tom, že se jim líbila. Ubytování

dětí bylo zajištěno v rodinách po 3–4členných skupinách. Děti zde dostávaly snídaně, obědové balíčky (většinou sendvič, ovoce a pití) a teplou večeři. Počáteční nejisté pohledy dětí, když nastupovaly do aut svých „náhradních“ rodičů, byly druhý den vystřídány širokým úsměvem, radostným štěbetáním a sdělováním si zážitků ze „svých“ rodin. Tento výlet jsme si všichni užili, počasí nám přálo, zažili jsme spoustu legrace a odjížděli plni zážitků. Velkou zásluhu měl na tom i náš skvělý průvodce, kterého si děti velmi oblíbily. Děti též projevily velkou dávku odvahy, samostatností, ale i schopností dorozumět se v cizím jazyce. Nutno říci, že se vůbec nebály mluvit, konverzovat, ptát se či nakupovat. Věřím, že mnohým tento pobyt v anglicky mluvící zemi dodal sebevědomí a chuť dále rozvíjet své jazykové schopnosti. Jen tak dál!

*Renáta Šindelářová,
učitelka angličtiny*

PROJEKTOVÝ DEN

Na 25. 11. jsme na naší škole naplánovali projektový den s názvem LONDÝN OČIMA DĚTÍ.

Cílem tohoto projektu bylo přiblížit dětem ze 4., 5. a 6. třídy život v Londýně, ukázat jim známé památky, jídlo, zvyky a zároveň se s ostatními podělit o zážitky, které jednotlivé skupinky dětí zažívaly v přidělených rodinách.

Žáci přišli ten den do školy oblečení jinak – v typickém anglickém školním obleku a přidali se učitelé, kteří byli v Anglii také. To znamená: chlapi kvádro, košile, kravata, popřípadě batůžek na zádech. Dívky košile, kravata, sukně, podkolenky a botasky. Sedmou, osmou a devátou třídu jsme mohli rozeznat podle barevně laděných svetýrků a doplňků.

Největším překvapením pro děti bylo to, že mohly na tomto dnu přivítat oblíbeného pana průvodce Honzu Moudrého, do kterého se většina dívek zamilovala. Jelikož je výborný muzikant, využili jsme jeho kvalit a společně si v průběhu dne zazpívali několik anglických písní.

Jednotlivé skupinky žáků si připravily prezentace, jimiž ostatním přiblížili atmosféru Londýna, jejich náhradní rodinu a to, co pro ně bylo nejzajímavější.

Následovala módní přehlídka, na které nemohli chybět ani učitelé, a prostor byl i pro dotazy.

Myslím si, že tento projekt měl svůj smysl a splnil naše očekávání. Všichni jsme si to moc užili a věřím, že děti pochopily, proč je třeba se anglický jazyk učit poctivě.

*Za realizační tým
Mgr. Hana Ježková*

ANGLIE

Konečně nastal 8. listopad. Všichni jsme se sešli před školou, za sebou táhli kufry, v ruce polštář a deku. Rozloučili jsme se s rodiči a sourozenci, naložili zavazadla a usadili se do autobusu.

Cesta byla hodně dlouhá. Komplikace nastaly kousek od Prahy, kde jsme píchli. Půl hodiny jsme čekali, až přivezou nové kolo. Atmosféra v autobuse stála za to. Pouštěli jsme si songy a zpívali. Večer už nebylo takové teplo jako odpoledne, proto jsme si všichni vzali deku a polštář, pohodlně nastavili sedačku a spali jsme. Okolo třetí hodiny ráno jsme dorazili do Francie do přístavu Calais. Celí rozespalí jsme vzali potřebné věci a hurá na „Titanik“. Trajekt byl veliký, těžko jsme se v něm vyznali, ale na horní palubu jsme trefili. Docela foukal vítr, ale pohled z lodi byl nepopsatelně krásný. Blížili jsme se do Doveru – přístavu v Británii. Sestoupili jsme z horní paluby dolů k autobusu a pokračovali směr Londýn.

Domy z cihel. Uniformy. Červené telefonní budky. Čas přesunutý o hodinu zpět. Nebyl to sen, opravdu jsme dorazili do Londýna! Bylo neuvěřitelné vidět domy z cihel, které většinou vidíte ve filmech. Bylo to něco úžasného. Mířili jsme k Londýnskému oku. Bylo větší, než jsme si mysleli, jen škoda, že jsme na něj nešli. Vstupné stálo skoro 17 liber. Dále jsme poznali známé londýnské hodiny – Big Ben a budovu parlamentu známou jako Houses of Parliament. Když jsme se dozvěděli, že celý den budeme chodit, na náladě nám to moc nepříšlo. Mířili jsme k Westminsterkému opatství. Byla to obrovská budova a kolem ní byly kříže, svíčky, květiny – památka zesnulým. Dále jsme šli po ulici Whitehall, prošli jsme také kolem budovy na Downing Street, kde bydlí ministerský předseda. Pokračovali jsme k Trafalgarskému náměstí, kde jsme si dali malou pauzu. Náš cíl byl v Národní galerii. Odtud jsme si Trafalgarské náměstí obešli a vydali se k dalšímu cíli, jímž byl St. James's Park. Ten se nám velmi líbil, protože zde pobíhaly ochočené verky, které jsme si mohli pohladit. Ten den jsme viděli ještě Buckinghamský palác, kde jsme čekali na průvod asi 15 minut, ale dočka-

li jsme se. Přijeli jezdci na koních a za nimi bubeníci. Ale královna nikde. Škoda že jsme ji neviděli. Zato jsme viděli náměstí Piccadilly a tržnici Covent Garden. Pomalu nastal večer, vše bylo krásné a osvětlené. Zamířili jsme na místo, kde jsme čekali na autobus, který nás měl zavést na místo určené pro naše předání do „náhradních“ rodin. Cestou jsme se zastavili u pouličního zpěváka a společně si s ním zazpívali za doprovodu kytary.

Na určeném místě si nás po skupinkách rozvezli domů. My čtyři holky jsme měly černošku, která měla 4 děti – 3 holky a jednoho kluka. Bylo zvláštní vidět černochoy naživo, nejen ve filmech. Utahané jsme po příjezdu do „nového domu“ sedly na postel a pomalu začaly vybalovat věci. Rodina měla asi ráda pálivé jídlo, protože nám vždy uvařili něco pálivého.

Druhý den jsme dopoledne zamířili do anglické školy. Byly 3 skupiny (aby nějaká nebyla nejslabší a další zase nejsilnější). Učitelé byli celkem tři. Naše cca 13členná skupina měla hodnou paní, se kterou jsme hráli šibenici, popisovali jsme svou kamarádku/kamaráda, říkali jsme, co máme na sobě – vše samozřejmě anglicky. Odpoledne jsme se vypravili do Rochesteru, středověkého městečka na řece Medway. Zde jsme navštívili muzeum Charlese Dickensse.

Další den jsme navštívili Přírodovědné muzeum. Bylo opravdu velké a my jsme ho nestihli obejít celé. Přesto v nás zanechalo velký dojem. Nesmím zapomenout ani na nakupování v Primarku, což je známý obchod nejen v Londýně, ale i v Německu. Zde jsme nakoupili krásné věci na sebe – halenky, trička, kalhoty, ale i gumičky a líčení.

Poslední den byl odlišný tím, že škola nebyla dopoledne, nýbrž odpoledne. Dopoledne jsme měli namířeno do překrásné části Londýna zvané Greenwich. Zastihli jsme zde natáčení 3dílne inscenace podle románu Josepha Conrada „Tajný agent“. Postavy neměly chybu a my se rázem ocitli v minulém století. Viděli jsme zde také hodiny zvláštní svým 24hodinovým ciferníkem. Povedlo se nám také stát jednou nohou na západě a druhou nohou na východě díky poledníku, který zde byl znázorněn. Poté jsme navštívili Námořní muzeum. Tam nás přivítal velice milý muž v obleku kapitána. Ten nám řekl něco o historii, ukazoval nám k tomu obrazy, které sám maloval. Poté jsme si měli prohlédnout celé muzeum. Bylo tam mnoho zajímavých věcí.

Následně jsme vyrazili na Psí ostrov. Protože jsme však byli na druhé straně a mezi námi byla řeka Temže, museli jsme jít v tunelu pod Temží. Asi skoro každý si v jednu chvíli myslel, že to praskne a voda nateče dovnitř. Ale strach byl zbytečný. Na Psím ostrově jsme si dali hodně velkou pauzu. Sedli jsme si, najedli jsme se, dali jsme půlku svačiny rackům a povídali si. Slunce zapadalo. Byl to nádherný pohled, stát u zábradlí, sledovat racky, řeku Temži a naproti zapadající slunce.

Poslední den naší návštěvy začal hekticky. Sice jsme vstaly (my 4 holky v naší skupině), měly sbaleno, ale snídani jsme dostaly později. Najednou ale naše „náhradní máma“ musela odvézt děti do školy a nás nechala čekat 20 minut v autě. Nabraly jsme zpoždění a hrozilo, že nestihneme trajekt. Naštěstí vše dobře dopadlo.

V tento poslední den našeho pobytu jsme všichni po odpoledním vyučování s radostí nastoupili do autobusu a vyrazili na dlouhou cestu zpátky do Rudníku. Kolem půlnoci jsme dorazili trajectem opět do Calais. Dále jsme pokračovali autobusem. Opět byla skvělá atmosféra – zpívání, pohoda, songy a nakonec spánek. Všichni usnuli a v autobuse byl klid. Další den večer okolo páté hodiny jsme dorazili ke škole. Přivítali jsme se se slzami v očích se svými rodiči, vytáhli z autobusu zavazadla a jeli spokojeně domů.

Hádejte, jakou otázku jsme slyšeli nejčastěji?

Barča Šindelářová, 7. třída

ŠACHY VE ŠKOLE

Novinkou v tomto školním roce se stal dne 27. října 2015 školní šachový turnaj, uspořádaný zásluhou pana Tomáše Ulmana, předsedy šachového oddílu TJ Tatran Hostinné. Turnaje se zúčastnilo 9 chlapců od 4. do 9. třídy. Finálové souboje se protáhly do pozdních odpoledních hodin, ale na pozornosti a soustředění těch nejlepších byste únavu nepoznali. Pochvalu si zaslouží všichni soutěžící a gratulaci obdrželi na 3. místě Martin Puh-

lovský, na 2. místě Aleš Hofman a na 1. místě Kryštof Mladonický. Potěšující je, že od listopadu vede pan Tomáš Ulman na naší škole zájmový kroužek ŠACHY – ve středu od 15 do 16 hodin. Zatím je přihlášených 5 zájemců a přivítáme další. Výuka a hraní šachů se doporučuje jako způsob, jak zlepšit kvalitu myšlení a rozvinout příznivé charakterové vlastnosti. No není to výzva?

Alice Kuhn-Gabrová

ZDRAVOTNICKÁ SOUTĚŽ

Dne 25. listopadu 2015 se tři děvčata z 9. třídy, Zuzka Viťuková, Maruška Kaucáková a Terka Klapcová, zúčastnila zdravotnické soutěže na SZŠ v Trutnově.

Soutěžících bylo hodně, úkoly těžké, tréna pracovala. Děvčata se svých úkolů zhostila perfektně. Ve dvou modelových situacích a testu ukázala výborné znalosti o poskytnutí první pomoci. Žád-

ná výrazná chyba, jen drobné nedokonalosti – to jim zajistilo 8. místo z 18 přihlášených družstev.

Chtěla bych jim moc poděkovat. Ono totiž mezi námi není mnoho lidí, kteří mohou a jsou ochotni pomoci v obtížných a někdy i život zachraňujících situacích.

Ilona Koderičová,
vedoucí zdravotnického kroužku

ŠKOLSKÁ RADA

Od listopadu máme nově složení školské rady na funkční období 3 let. Školská rada se podle zákona č. 561/2004 Sb. zřizuje zřizovatelem při základní, střední a vyšší odborné škole jako orgán školy umožňující zákonným zástupcům, pedagogům a zřizovateli podílet se na správě školy. Jednu třetinu členů jmenuje zřizovatel, druhou třetinu volí zákonní zástupci a třetí volí pedagogičtí pracovníci. Naše školská rada má 9 členů: za zřizovatele

MVDr. Václav Jindra, Ing. Martina Poláková, Lukáš Skalský; za zákonné zástupce Bc. Pavel Kaplan, Martina Koucká, Markéta Sládková a za pedagogické pracovníky Ing. Petr Holubka, Mgr. Marcela Pavlíková a Jana Levínská. Školská rada se dle zákona schází minimálně dvakrát do roka a obvykle bývá přítomna i ředitelka školy, což je pro fungující spolupráci jenom dobře.

Alice Kuhn-Gabrová
ředitelka školy

ADVENTNÍ DRÁŽDANY

Dne 28. listopadu jsme se opět v adventním čase vydali na návštěvu k blízkým sousedům. Tentokrát jsme navštívili Spolkovou republiku Německo, našim cílem se stalo hlavní město spolkové země Sasko – Drážďany.

Navštívili jsme barokní komplex Zwinger, slavnostní náladu v nás umocnila místní unikátní zvonkohra se zvony z míšeňského porcelánu, prohlídka fontány nymf a nádherný výhled na celý komplex.

Procházka okolo Semperovy opery, návštěva katedrály Nejsvětější trojice doplněná varhanním koncertem barokní hudby, vystoupení na terase nad řekou Labe, uchvacující pohled na skvost barokní architektury, kostel Frauenkirche,

a prohlídka nádvoří Rezidenčního zámku byly nádherné. Centrum Drážďan bylo v únoru 1945 téměř zcela zničeno bombardováním, výsledky obnovy jsou obdivuhodné, toto město vstalo z popela.

Krása adventních trhů – Altmarkt, Neumarkt, nové vůně a chutě, příjemná atmosféra a milí lidé, to vše doplněno tisíci svýtek – nám učarovalo. Po setmění jsme rádi usedli do autobusu a projíždkou po osvětlených a rozkosených ulicích se pro tento rok se Saskem rozloučili.

Přeji všem – v této neklidné době – pohodu, klid a lásku, o níž se budeme moci rozdělit. Krásný a klidný advent všem dobrým lidem!

Veronika Pichlová

PODZIM V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Listopad v naší školce byl plný nových zajímavých věcí, sportu i kultury.

Děti se učily poznávat své tělo, experimentovali jsme s našimi smysly a poznávali, co je důležité pro naše zdraví. Měli jsme tu návštěvu z nadace ZDRAVÁ 5. V programu plném her, písniček a pohybu se děti dozvěděly, co je to zdravá výživa a čím vším můžeme svému zdraví prospět.

Zdraví rozhodně prospívá i pohyb. Letos se naše školka znovu zapojila do projektu Sportovní školička. Děti se na své trenéry každou středu moc těší a sportovní lekce si náramně užívají.

Tento měsíc nechybělo ani divadelní představení. Loutkové divadlo Kozlík jsme u nás přivítali poprvé. Představení Jak šel kozlík do světa se všem moc líbilo. Nadšení dětí zůstalo i po pohádce, kdy měly možnost se s dřevěnými loutkovými hrdiny seznámit

osobně. Vždyť sáhnout si na draka nebo pohlédit princeznu, to se jen tak nepovede.

Teď už se těšíme na Vánoce a chystáme program i dárečky pro návštěvu v Domě seniorů.

Na závěr dovolte představit vám nový školkový časopis, který nese název MATES. Budeme vás v něm čtvrtletně informovat o dění v naší mateřské školce.

Přejeme všem pohodu a příjemné prožití adventního času.
Děti a zaměstnanci MŠ

SKONČILA SEZONA ORIENTAČNÍCH BĚŽCŮ

V letošním roce z našeho oddílu Lokomotivy Trutnov odešli do hradeckého oddílu další mladí sportovci, kteří v Hradci Králové studují. Hradecký oddíl je navíc větší a může jim nabídnout výhodnější podmínky. Jak Honza Bendák, tak Tereza Koderičová byli velice úspěšní v celostátním měřítku – na mistrovství ČR obsadil Honza 6. místo v midlu a 12. místo na klasice, Terka byla v midlu 14. a na klasice 10. Úspěšní byli letos i další naši odchovanci, kteří jsou v jiných oddílech – Jan Petržela (reprezentant ČR dospělých), Lenka Svobodová (reprezentantka ČR juniorů).

Oddíl má nyní početnou skupinu dětí. V září přibýlo dalších devět, takže skupina nyní čítá 17 dětí a 3 dorostence. Potěšující je, že s dětmi začínají běhat i rodiče. Spolupráce rodičů je velmi důležitá, vždyť jenom dopravit na závod nebo trénink tolik dětí není jednoduché. Výsledky zatím nejsou příliš výrazné, děti se však stále učí

a důležité je, že je to baví. Velkou zásluhu na tom mají Pavel a Alena Petrželovi, kteří jim věnují velmi mnoho svého volného času.

V říjnu pořádal oddíl oblastní závod v Rudníku v Dlouhém lese – o tom se píše na jiném místě.

Na závěr sezony byl tradičně „poslední kufr“, což je oddílový závod spojený s výroční členskou schůzí. Letos v Retro parku Sejfy v Mladých Bukách a šlo se na něm neuvěřitelných téměř 80 zájemců. Připraven byl krásný závod – pro rodiče a děti s úplnou mapou, pro ostatní s mapou, na které nebyly vyznačeny cesty. Po závodu proběhlo občerstvení a byla zhodnocena letošní sezona.

Děti mají nyní tréninky v tělocvičně, pokud bude snít, budou chodit na běžky, pokud snít nebude, čeká je o nedělích pěší turistika. O činnosti oddílu najdete více na www.ltu-ob.cz.

Stanislava Kutáčková
Foto archiv TJ LOKO Trutnov

STOVKY ORIENTAČNÍCH BĚŽCŮ V RUDNÍKU

V sobotu 24. října uspořádali členové a kamarádi oddílu orientačního běhu Lokomotivy Trutnov závod na zkrácené trati v Dlouhém lese u Rudníku.

Krásné počasí a atraktivní terén přilákaly na start 753 závodníků, převážně z východočeské oblasti. Tratě pro všechny kategorie připravila dvojice zkušených orientáků Jan Grundmann jr. a Pavel Petržela. Ti provedli běžce členitým terénem, který vznikl po dávné těžbě rud. Díky tomu je Dlouhý les plný jam, kupek, prohlubní a údolíček. Začátečníci a děti však měli tratě převážně po cestách, a ti nejmenší dokonce po fáborkách. A tak si procházku po lese s mapou přišlo vyzkoušet také spousta rodičů s dětmi a dalších zájemců z Rudníku, Mladých Buků a Trutnova. Zájem z řad veřejnosti byl opravdu veliký, v kategorii rodičů s dětmi odstartovalo 51 závodníků. Ještě větší zájem byl o kategorii příchozích, kde se zúčastnilo 63 běžců.

Prestíž závodu zvedla i účast některých členů dospělácké reprezentace, ti také ovládli hlavní kategorie. V ženách zvítězila Michaela Omová z Turnova, v mužích se z vítězství radoval Miloš Nykodým z Brna-Žabovřesk. Také domácí trutnovský oddíl mohl slavit dvě medaile. Na fáborkové trati H10N vyhrál trutnovský Matěj Hanák,

bronz pak přidala jeho oddílová kamarádka Štěpánka Licková v žákovské kategorii D12D.

Podle ohlasů některých závodníků v cíli se závod moc líbil, počasí vyšlo, organizace klapala, a tak většina závodníků odjžděla z Rudníku nadmíru spokojená. Pořadatelé tímto děkují všem majitelům lesa a okolních pozemků za souhlas s pořádáním těchto závodů. Velké poděkování patří obci Rudník a občanům této obce za pomoc při organizování tohoto závodu a za jejich toleranci v průběhu závodu. Obci Rudník děkujeme také za finanční podporu.

Jana Ulahelová
Foto: Anděla Veselá

O POHÁR RUDNICKÉ ROKLE

Na začátku října se Rudník stal dějištěm nevšedních motokrosových závodů. V Rudnické rokli se totiž konal první ročník závodu O pohár Rudnické rokly, ze kterého organizátoři doufají vytvořit krásnou každoroční tradici.

Rudnická rokla již kdysi podobný závod o putovní pohár měla. Roku 1966, kdy byla založena mladými a nadšenými místními jezdci, jako první putovní pohár vyhrál Hofman z Hronova. Díky tomu se závodisti začaly hrnout finance a z původně krajské dráhy se vybudoval areál, kde se jezdily i takové závody jako mistrovství Československa ve třídě 125 ccm, mistrovství České republiky ve třídě 125 ccm nebo mistrovství České republiky ve třídě 500 ccm. Postupem času ovšem kvůli vysoké finanční náročnosti vrcholového motokrosového sportu (a i autokrosového, který se tu také jezdil) Rudnická rokla začala upadat.

Poslední závod se tu jel v roce 1986, a to i za přispění závistivého žháře, kvůli kterému shořelo téměř veškeré zázemí tratě včetně hlavní budovy.

Naštěstí se nový tým nadšenců rozhodl obnovit zašlou slávu rudnické tratě a díky tomu se tu od roku 2013 opět jezdí jak motokrosové, tak i countrycrossové závody. Závody zde jsou součástí seriálů Nova Motocross Cup, přeboru SMS motokrosu Pardubice a Open mistrovství České republiky v cross country.

Samotný závod O pohár Rudnické rokly se konal v sobotu 10. října od brzkých hodin. Jezdci se mohli k závodu hlásit už od pátku, ale nejvíce zájemců se stejně objevilo až v sobotu. Vypsány byly kategorie MX1, MX2 a vložené závody Hobby Open, Hobby MX2, Veterán I. a Veterán II. Program závodu byl jasný, nejprve se jely tréninky jednotlivých kategorií, poté se jela kvalifikace a 1. a 2. závodní jízda. O vítězi rozhodoval konečný součet bodů

za obě závodní jízdy. Závody se také mohly pyšnit tím, že se jich zúčastnili i takoví jezdci jako Petr Bartoš, vicemistr Evropy, nebo Petr Michalec, 2. vicemistr Evropy, a že pozvání přijaly slavné osobnosti motokrosu jako Miroslav Haml, Zdeněk Špaček nebo Petr Kovář, který navíc celým dnem diváky provázel.

Pro jezdce byly připraveny i zajímavé odměny. V každé kategorii získali jezdci do 6. místa jako ocenění finanční prémii v rozmezí od 500 do 10 000 korun a samozřejmě i věcné ceny od sponzorů. Navíc obdrželi krásné poháry a vítězové tříd MX1 a MX2 i velké putovní poháry, které si na rok mohou doma vystavit.

Pro diváky byly připraveny dva vyhřívané stany, stánky s bohatým občerstvením, kvalitní komentáře k závodům i příjemná hudba v době přestávek. Nejlépe se dal celý den shrnout slovy hlavního pořadatele závodu Pavla Šmahela st., která pronesl po slavnostním předávání cen vítězům: „Očekávali jsme sice více jezdců, ale i tak myslím, že jsme mohli sledovat opravdu krásné závody.“ A s tím nelze jinak než souhlasit.

Zuzana Vachková

Konečná pořadí v jednotlivých kategoriích byla následující:

MX1

1. Petr Bartoš
2. Petr Michalec
3. Ondřej Brendl

MX2

1. Roman Mňuk
2. Jonáš Nedvěď
3. Jiří Vozáb

Hobby Open

1. Petr Machek
2. Ladislav Kubiček
3. Tomáš Linek

Hobby MX2

1. Leoš Fikejs
2. Filip Plšek
3. Milan Štuma

Veterán I.

1. Roman Majer
2. Petr Mach
3. Josef Nesejt

Veterán II.

1. Petr Komunda
2. Martin Švehla
3. Tomáš Kopáček

POSLEDNÍ VÝKOP ROKU 2015

Stalo se to už tradicí. Škola má poslední zvonění a fotbal poslední výkop. Pro méně znalé dodám vysvětlení. Výkop je oficiální zahájení zápasu. Začíná se uprostřed hřiště rozehráním míče (po hvizdu rozhodčího do píšťalky). Poslední výkop je naproti tomu ukončením sezony a odbývá se zpravidla v restauračním zařízení – a bez rozhodčího.

V Rudníku se konaly v listopadu poslední výkopy hned čtyři. Právě tolik celků reprezentuje

obec v mistrovských soutěžích kraje či okresu. Začalo to přípravkou nejmladších a skončilo dospělými. Ti první vystačili s nealko nápoji a párkem v rohlíku, ti poslední si dopřáli něco silnějšího i vydatnějšího. Jejich rokováání bylo také podstatně delší a náročnější.

Sportovní stránku místního fotbalu jsme podrobněji popsali v minulém čísle, a tak se zaměříme na budoucí čas zimního spánku. Zákonitě bude přerušo-

ván tréninky, přípravnými zápasy nebo soustředěním na horách s lyžemi a sněhem. Přípravena je plocha vedle hřiště s osvětlením, kabiny jsou vytápěné, první setkání se uskuteční tradičně na Silvestra dopoledne.

Zimní spánek je záležitost ošidná. Kdo si dopřeje odpočinek jako jezevec, může zaspát dokonce i jaro. A to se na zeleném trávníku projeví i vymstí...

Václav Chadraha

JAKO 1. B třída dospělých – sk. B

Pořadí		Zápasy	V	P	VP	PP	Skóre	Body
1	MFK Trutnov C	14	6	4	3	1	28:26	25
2	Tatran Hostinné	14	7	5	1	1	32:28	24
3	SK Jičín B	14	7	6	1	0	38:27	23
4	AVON TJ Rudník	14	6	5	2	1	23:27	23
5	FK Dolní Kalná	14	6	6	2	0	36:28	22
6	Baník Žacléř	14	5	4	0	5	26:21	20
7	SKP Valdice	14	6	6	0	2	24:24	20
8	Sokol Kunčice n. L.	14	3	10	1	0	24:50	11

KS dorostu KHK – sk. A

Pořadí		Zápasy	V	P	VP	PP	Skóre	Body
1	Tatran Hostinné	12	8	2	1	1	48:25	27
2	FK Kopidlno	12	7	3	0	2	39:19	23
3	Třešňový květ Žlunice	12	7	3	0	2	33:23	23
4	Slavoj Skřivany	12	4	4	3	1	46:27	19
5	AVON TJ Rudník	12	5	5	2	0	35:32	19
6	Sokol B. Třemešná	12	4	6	1	1	34:46	15
7	Čechie Hlušice	12	0	12	0	0	7:70	0

Starší žáci okr. přebor Semily

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Sokol Rovensko	9	7	1	1	28:12	22
2	FK Košťálov / SK Jilemnice	8	4	0	4	19:18	12
3	SK Studenec	8	3	2	3	20:15	11
4	AVON TJ Rudník	9	1	1	7	11:33	4

Mladší příprava okr. Trutnov

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	TJ Jiskra Horní Maršov	30	25	3	2	205:52	78
2	TJ Tatran Hostinné	30	25	2	3	248:93	77
3	FC Mladé Buky	30	24	3	3	192:75	75
4	SK Janské Lázně	30	22	1	7	141:62	67
5	FC Vrchlabí	30	19	4	7	215:99	61
6	TJ D. Králové n. L.	30	19	2	9	178:93	59
7	TJ Lánov	30	19	1	10	137:114	58
8	TJ Baník Žacléř A	30	14	0	16	123:104	42
9	Rtyně / Úpice	30	12	1	17	132:127	37
10	TJ SOKOL B. Třemešná	30	11	2	17	126:137	35
11	MFK Trutnov	30	9	2	19	92:177	29
12	St. Buky / Pilníkov	30	9	1	20	76:143	28
13	FK Dolní Kalná	30	8	3	19	97:204	27
14	TJ Jiskra Podhůří	30	8	1	21	121:204	25
15	TJ Baník Žacléř B	30	1	2	27	28:220	5
16	AVON TJ Rudník	30	1	0	29	15:222	3

BRONZ S PUNCEM ZLATA

Fotbalisté, stolní tenisté, florbalisté... Ti všichni v rudnickém sportu v minulých letech předvedli heroický výkon a zažili nejednu minutu své slávy. Letos se k nim připojil i nohejbalový oddíl neregistrovaných hráčů.

Nohejbal není v Rudníku ani zdaleka novým sportem. V rámci amatérských turnajů a nadšeneckého setkávání nad sítí se objevuje už v šedesátých letech. Později se tu sice hrála jakási amatérská soutěž sestávající z šesti turnajů během roku, chyběla však liga, která by tomuto klání neregistrovaných hráčů dala určitý formát.

Zpočátku se hrálo v sokolovně nebo na hřišti v Terezíně, s novým milénium přišlo dvojhřiště za sokolovnou. Jenže povodeň se v červnu 2013 podepsala i na něm. Péči obecního úřadu se podařilo zachránit alespoň jeden z dvorců, takže nohejbalisté mají i po povodni kde hrát. Navíc je stále ve hře plán na výstavbu multifunkčního areálu na místě někdejší sokolovny, takže podmínky nejen pro nohejbal by mohly být ještě lepší. Stačilo by se mohlo už v příštím roce.

KONEČNĚ SE PROSADILI

V roce 2012 se zásluhou Ladislava Prouzy (rudnického rodáka, jak jinak?) zrodila Krkonošská liga neregistrovaných v nohejbalu – a rudnický oddíl si tuhle příležitost nenechal ujít. Od té doby se tak pravidelně utkává s týmy ze Dvora Králové, Hostinného, Suchovršice, Trutnova a Vrchlabí. Hraje se systémem „každý s každým“, jednou doma, jednou venku. Každý takový zápas má šest utkání – třikrát hrají dvojice a třikrát trojice. První ročníky byly víceméně trápení a Rudničtí pravidelně „sváděli bitvu o poslední místo“. Chytili se v tom posledním.

V konkurenci ostatních pěti týmů obsadili třetí příčku. Mohlo by se zdát, že se „pouze“ vešli do první poloviny, takže není příliš důvodů pro potlesk. Situace se ale jeví trochu jinak, přijmete-li slova jednoho z hráčů, Tondy Macha: „Dvůr a Vrchlabí hrají úplně jinou hru. Ostatní týmy z ligy na ně nestačí.“ S jistotou nadsázkou se tak vlastně dá říct, že Rudník ligu v rámci svých možností vyhrál. S týmem Dvora Králové sice neuhráli ani bod, zato s Vrchlabím dvakrát remizovali. Se soupeřem, na jehož pokoření dávno rezignovali, to vůbec není špatné!

PŘIJĎTE SI ZAHRÁT

Teď v zimě je pro nohejbalisty klidnější období. Někteří z nich si chodí dvakrát do týdne zahrát do haly v Čisté, kde se scházejí s dalšími sportovci z okolních obcí. Přes léto je ale jejich účast větší a jejich schůzky jsou četnější. Třikrát do týdne, jak počasí dovolí, si chodí zakopat na hřiště u obecního úřadu, a i když soutěžní zápasy hraje stabilně sedm

hráčů, na trénincích se jich často sejde až patnáct. To ale neznamená, že jde o konečné číslo! Jakmile sleze poslední sníh a bude možné hrát pod otevřeným nebem a vy budete mít chuť zakopat si přes síť, jste mezi rudnickými nohejbalisty vítáni. Čekají na vás od jara do podzimu vždy ve středu, v pátek a v neděli. A výzva se rozhodně netýká jen mužů!

Pavel Voňka

KRKONOŠSKÁ LIGA NEREGISTROVANÝCH V NOHEJBALU 2015	
1. Dvůr Králové	21 bodů
2. Vrchlabí	18 bodů
3. Rudník	13 bodů
4. Suchovršice	8 bodů
5. Trutnov	0 bodů
6. Hostinné	0 bodů

PODĚKOVÁNÍ

„Obrovský dík a pochvala patří všem klukům, kteří mají na tomhle úspěchu svůj podíl. Jejich nasazení a bojovný výkon v celé soutěži byly fantastické a dovedly nás na to nejvyšší místo, na které teď můžeme pomýšlet. Doufám ale, že ve své snaze nepolevíme a ani vyšší příčky pro nás přístě nebudou úplně nedostupné. Stejnou měrou chci ale za celý oddíl poděkovat i obci Rudník, která nás podpořila jednak materiálně a jednak svou snahou o obnovu hřiště. Bez téhle pomoci bychom žádných úspěchů nedosáhli.“

*Tonda Mach
za oddíl nohejbalistů*

NA BĚŽKAŘSKÉ TRATĚ V OKOLÍ RUDNÍKA?

Skoro to už zní jako z říše snů, že by se běžky nasadily u transformátoru v Terezíně a sundaly se až u hospůdky U Petry nebo někde na vrcholcích Krkonoš. Předchozí zimy byly na sníh chudé, tak jsem sám zvědav, jak tomu bude letos. Zatím to moc dobře nevypadá (píšu článek na začátku prosince). Pro všechny případy jsme připraveni na optimistickou variantu, kdy sněhu bude jako v ladovské zimě. Radek Dostal je připraven projíždět běžkařské tratě vždy

před víkendem nebo po dohodě s obcí. O stavu tratí budu informovat na stránkách obce a vývěškách.

Pro závodníky a skalní fandy běžeckého lyžování bude letos prvně otevřen nový běžecký areál v blízkém okolí fotbalového stadionu ve Vrchlabí, kde je možné i noční běžkování.

Všem lyžníkům přeji krásnou zimu, dobrou mázu a těším se na setkání při tradičním posledním mazání.

Jirka Stuchlík

RUDNÍK ŽIJE I VOLEJBALEM

Tímto kratičkým článkem bychom chtěli široké rudnické veřejnosti přiblížit současný stav a úroveň volejbalového sportu.

Není pravidlem, že o čem se nepíše, neprobíhá. Pouze o čem se nepíše, o tom se mnoho nemluví. A to by byla zcela jistě škoda.

Pro nezasevěnou trochu z historie: Dle kroniky „TJ RUDNÍK

– VOLEJBAL ŽENY“ je o této velmi pozitivní činnosti zápis již 1. září 2001. Vzniklo družstvo složené z žen a dívek. Členky s nečekaným odhodláním a nasazením i vlastního zdraví (a ne jednou) pronikly do sportu zvaného VOLEJBAL.

První turnaj se konal v Trutnově 4. listopadu 2001. Neprobíhal žádný ze scénářů televizních novel – dřel jsem, přišel jsem,

makal jsem, zvítězil jsem. Ano, děvčata přišla, viděla, makala... a skončila poslední. Nicméně z nezdaru se lze i poučit, situaci a klíčové momenty zápasů rozzebrat a samozřejmě se neúspěchem posílit.

Velmi zkráceně – postupem času (myšleno během 13 let) se zmíněné družstvo s malými obměnami vypracovalo na velmi kvalitní tým, děvčatům se několikrát podařilo umístit i v první trojici. Což je příklad toho, že lze z „ničeho“ vydupat velmi „soběstačný, kvalitní a disciplinovaný tým“. A to není novela, to je skutečnost.

V kronice je možné prohlédnout si i fotografie, v mnoha případech velmi emotivní, ale i vtipné a úsměvné. Družstvo se může pochlubit několika desítkami diplomů a dalších uznání, jsou vedeny záznamy o celkových výsledcích jednotlivých turnajů.

Svoje působení v okresním přeboru žen skončila děvčata teprve nedávno – v roce 2013. Čas pokročil, let přibýlo, nároky se

zvyšovaly – fyzické síly ubývaly. A vždy, když něco končí, něco dalšího, neméně pěkného, začíná.

Málokdo si možná již vzpomene, že venkovní hřiště u obecního úřadu v Rudníku se začalo budovat v dubnu 2005. A sloužilo nejen volejbalu, ale i tenisu a nohejbalu. Konaly se zde volejbalové turnaje RUDNICKÁ ŘEŽ, turnaje v nohejbalu, hřiště bylo využíváno i školou.

Současně s působením družstva složeného čistě z žen se prolínaly volejbalové zápasy na velmi vysoké úrovni družstev smíšených. Rudnické smíšené družstvo velmi zodpovědně a vždy s pěkným umístěním reprezentuje naši obec v turnajích. A protože parta kolem volejbalu je stále optimistická a plná nadšení pro tento kolektivní sport, osobně doufám, že se budeme scházet ještě další léta a ve stylu FAIR PLAY volejbal dále šířit a propagovat.

Markéta Sládková

RUDNICKÝ VEJŠLAP PODEVÁTÉ

Letos se Rudnický vejšlap konal netradičně o týden později, a to z důvodu konání velkých oslav hasičů. I přes tu malou změnu termínu nám počasí vyšlo na jedničku, a tak sluneční paprsky vylákaly z domovů přes 120 turistů různých věkových kategorií. Pro účastníky bylo připraveno několik tras, takže si každý mohl vybrat, na co mu síly stačily. Startovalo se tradičně na OÚ a cíl byl v hospůdce U Petry, kde všichni účast-

níci dostali diplom a malé občerstvení v podobě chleba se sádlem. O ty nejmenší účastníky se v cíli postaraly paní učitelky ze školky, a tak se z vejšlapu šlo domů i s obřázky. Díky za přípravu letošního vejšlapu patří Renému a Josefu Hylmarovým, Blance Divišové, Přemku Hančovi, Jiřímu Svobodovi, Markétě Sládkové a třem Janám – Tačlíkové, Stuchlíkové a Levínské.

*Organizační tým
Rudnického vejšlapu*

NAROZENÍ: Jindřich Ježek, Jan Hlubeček, Jan Mrázek, Kristýna Třebnerová, Adéla Medlíková.
Vítáme tě na světě.

ÚMRTÍ: Jiří Kozák, Leo Pražák.
Zachovejme tichou vzpomínku.

MANŽELSTVÍ UZAVŘELI:

V říjnu uzavřeli své manželství Ladislav Podracký a Iva Kružáková.
Šťastným novomanželům blahopřejeme.

Jana Janovská, matrika

Chtěli bychom touto cestou poděkovat matrikářce paní Janě Janovské za krásný přístup při zajišťování slavnostního obřadu při naší zlaté svatbě, který se konal v místním zámku. Panu starostovi Aleši Malochovi potom děkujeme za procítěný proslov. Jsme mile potěšeni, že nastoupila mladá generace mladých lidíček, kteří ctí tradice a hlavně mají zájem na tom, aby naše vesnice vzkvétala a žila. Přejeme celému kolektivu OÚ krásné Vánoce a správné vykročení do nového roku 2016 – a hlavně pevné zdraví všem. Chceme také poděkovat panu Milanu Patáčovi a celému kolektivu penzionu Heřman za nachystanou slavnostní tabuli. Celé podávané menu nemělo chybu, vše bylo chuťově velice dobré a stejně tak i obsluha byla příjemná.

Jsme rádi, že i v naší obci si můžeme dovolit posedět v milém prostředí penzionu, kde p. Milan Patáč má zájem, aby i takovéto slavnostní okamžiky byly i pro nás důchodce cenově dostupné. Přejeme celému kolektivu krásné prožití svátků vánočních a veselé vykročení do nového roku.

Manželé Chvojkoví

JAVORNICKÝ STROMEK

První prosincová sobota patřila v Javorníku rozsvícení vánočního stromčku před místní hasičskou zbrojnicí.

Stromček byl rozsvícen v půl šesté za hudebního doprovodu malé Majky Sukové, která zahrála na flétnu několik vánočních koled. Atmosféra byla tak úžasná, že nejedno oko „nezůstalo suché“. V průběhu večera akci navštívili čerti, kterým se podařilo nemálo dětí pěkně

postrašit.

V Javorníku tímto vznikla další společenská akce pro místní osadníky. Při této příležitosti bychom vás všechny rádi pozvali na tradiční pálení čarodějnic v Javorníku, jež se koná 30. dubna 2016 na louce naproti pile, a zároveň bychom chtěli všem poděkovat za podporu.

Sbor dobrovolných hasičů
Javorník

RUDNICKÉ NOVINY č. 4 / prosinec 2015 | Vydává obec Rudník, na základě registrace MK ČR E 12868 | www.rudnik.cz
Redakce: Jiří Stuchlík, Václav Chadraba, Petr Kutáček, Jiří Jirásek, Anděla Veselá, Pavel Voňka | **Grafická úprava:** Petr Kutáček | **Tisk:** Tiskárna Kopretina Hostinné
Náklad: 900 ks | **Zdarma** | Otištěné názory se nemusí shodovat s názorem redakce, za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků. | Vaše příspěvky do Rudnických novin zasílejte na adresu obecního úřadu nebo na obec@rudnik.cz.
Uzávěrka Rudnických novin č. 1/2016 je 29. 2. 2016

www.rudnik.cz

KALENDÁRIUM KULTURNÍCH, SPOLEČENSKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

19. 12.	Adventní koncert	z.s. Domov – pro náš Rudník	kostel sv. Václava
31. 12.	Silvestrovské mazání nebo pochod	TJ - SKI Rudník	po lyžařských tratích v okolí Rudníka
31. 12.	Vítání nového roku U Křížku	TJ - SKI Rudník	silvestrovské setkání
16. 1.	Hasičský ples	SDH Arnultovice?	sál hasičské zbrojnice v Arnultovicích
13. 1. 2016	Cestopisná přednáška Patrika Kotrby o pěší cestě z Čech do Santiaga de Compostela	z.s. Domov – pro náš Rudník	Klub „51“ (Vinárna)
leden nebo únor	Krakonošovy radovánky a zimní bivač U Křížku	z.s. Domov – pro náš Rudník	louka naproti hospůdce U Petry (pouze v případě dostatečné sněhové pokrývky)
30. 1.	Myslivecký ples	Myslivecké sdružení Janovice Rudník	sál OÚ
2. 2.	Cestopisná přednáška o posvátné hoře Athos	z.s. Domov – pro náš Rudník	Klub „51“ (Vinárna)
6. 2.	Masopust	Obec Rudník	party stan a prostor před OÚ
10. 3.	Cestopisná přednáška o Kubě	z.s. Domov – pro náš Rudník	Klub „51“ (Vinárna)

NOVÉ JÍZDNÍ ŘÁDY

Pozor – od 13. 12. 2015 se mění jízdní řady společnosti IREDO. Nové jízdní řady najdete v příloze těchto Rudnických novin.